

тавщині²³, яке більш відоме за пізнішою назвою — Полтавське Наукове при ВУАН товариство²⁴.

Археологічні дослідження членів ПВАК проводилися за кошти установ, в яких вони працювали, пожертвуваючи окремих осіб чи особисті кошти. Так, І. А. Зарецький та В. М. Щербаківський працювали на кошти, що виділялися Полтавським губернським земством в тому числі і для Природничо-історичного музею, останній використовував також фінансову допомогу меценатів та друзів — В. Н. Бутовича, землевласника В. О. Гервіца²⁵. Дослідження М. О. Макаренка фінансувалися Імператорською Археологічною Комісією, Московським Археологічним Товариством, у випадку з Броварськими курганами на Пслі — М. А. Терещенком²⁶.

Двічі з власного невеликого бюджету ПВАК виділяла асигнування на археологічні «експурсії» своїх членів, а саме: у 1904 р. для обстеження місцезнаходжень половецьких «кам'яних баб» та інших залишків старовини в селах Зачепилівка і Семенівка Костянтиноградського повіту по р. Орчик (Л. В. Падалка, С. Т. Сиротенко), фотографування археологічних пам'яток у Карловому степу та по р. Орслі з метою підготовки виставки до XIII Археологічного з'їзду; влітку 1913 р. Л. В. Падалка виконував «рекогносцировочні обстеження пам'яток старовини» в Переяславському Подніпров'ї. Ним були оглянуті: городище літописного м. Переяслава із залишками києво-руського собору, штучне вододім'яще із залишками стародавньої бухти в Переяславі, узбережжя стариці в місцевості «Каран», «змійові» вали, залишки валу у заплаві Дніпра, укріплення в ур. «Каран» у заплаві ріки²⁷. Про результати цих робіт інформувалися члени ПВАК, учасники XIII Археологічного з'їзду, пізніше матеріали розвідок були опубліковані²⁸. ПВАК по можливості координувала дослідження археологічних пам'яток на Полтавщині, долучаючи до

Рис. 1. Іван Антонович Зарецький (1857—1936). Фото 1928 р. Оренбург. З архіву Оренбурзького краєзнавчого музею. Публікується вперше.

Рис. 2. Микола Омелянович Макаренко (1877—1938). Фото 1910 р. С.-Петербург. Фонди Полтавського краєзнавчого музею.

Рис. 3. Вадим Михайлович Шербаківський (1876—1957). Фото 1943 р. З особистого архіву Катерины Кричевської-Росандич (США). Публікується вперше.

Новгорода у 9-му випуску праць комісії³⁴.

Цікавим напрямком діяльності членів ПВАК була організація публічних лекцій у приміщенні Полтавського губернського земства визначних археологів того часу. Слід згадати дві з них — «Про розкопки в Катеринославській та Херсонській губерніях» Д. І. Яворницького (1904 р.)³⁵ та «Про стан вивчення археологічних пам'яток Південно-Східної Русі» професора Д. Я. Сакомкасова (1910 р.).³⁶

У працях ПВАК було введено до наукового обігу чимало яскравих археологічних знахідок. Практично невідомими дослідникам є результати розкопок кургану доби бронзи зі зрубними похованнями³⁷ ур. Мечеть у пониззі Ворскли, опубліковані І. А. Зарецьким³⁸. Комплекс знахідок з кургану скіфської доби біля с. Тишкі в Лубенському Посуллі, випадково виявленіх 1887 р., оприлюднив у працях ПВАК М. О. Макаренко³⁹. Ним же здійснена перша публікація полтавського ("кропив'янського") ритону⁴⁰ IV ст. до н. е.— однієї з з перших знахідок витворів фракійської торевтики на Лівобережжі України в XVIII ст.⁴¹, чи не найстарішої археологічної знахідки на Полтавщині⁴².

Заслугою ПВАК став випуск першого оперативного видання про унікальний кочівницький комплекс Перещепинського «скарбу» VII ст. н. е., який побачив світ і окремою брошурою двома випусками⁴³. Цікаво, що унікальна знахідка була збережена саме завдяки наполегливості члена комісії, археолога, етнографа і музейника І. А. Зарецького, який не тільки допоміг зібрати речі у населення, організував їх охорону, але й сфотографував, зберігши первинний вигляд ряду витворів сасанідської, візантійської і кочівницької торевтики⁴⁴. Повідомлення дослідника графу О. О. Бобринському про відкриття спонукало Археологічну Комісію відрядити з Петербурга фахівця-археолога, також члена ПВАК М. О. Макаренка на обстеження місця знахідки. Ним же здійснено кілька повідомлень про «Скарб» у столичних виданнях⁴⁵. Замалюванням найвизначніших речей комплексу займався відомий письменник,

участі в них своїх членів. Важливим напрямком діяльності комісії була участь у роботі археологічних з'їздів — на стапі підготовки — XII у Харкові, XIII — у Катеринославі, XIV у Новгороді. На Харківському з'їзді (1902 р.) великий розділ виставки етнографічних матеріалів був підготовлений І. А. Зарецьким, який видав до його відкриття окремий каталог²⁹. Ним же було сфотографовано ряд розділів археологічної виставки, виконано фото до видань праць з'їду, в тому числі матеріалів Верхньо-Салтівського могильника з розкопок В. О. Бабенка та відоме foto «Кобзарі та лірники під час XII Археологічного з'їзу у Харкові»³⁰. На Катеринославському з'їзді (1905 р.) були присутні перший голова комісії О. П. Потоцький та Л. В. Падалка, на Чернігівському (1908 р.) — С. Т. Сиротенко, на Новгородському (1911 р.) з доповідлю «Походження і значення імені «Русь» виступив Л. В. Падалка³¹. Згодом текст цієї доповіді був опублікований в працях ПВАК³² і в «Трудах» XIV Археологічного з'їзу³³, а дослідник підготував спеціальне повідомлення про пам'ятки стародавнього

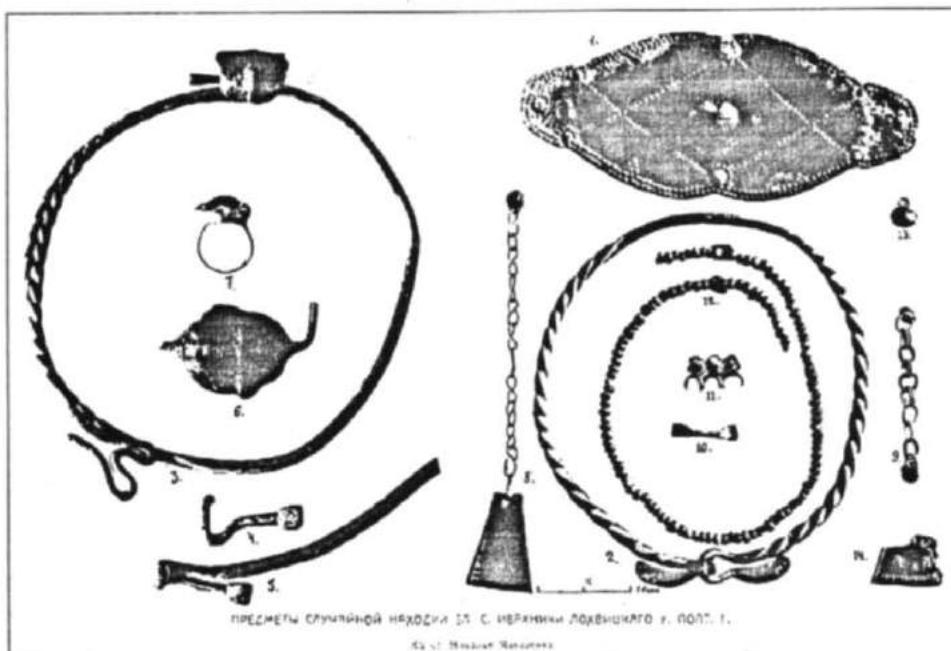

Рис. 4. Фототаблиця комплексу Івахніківського скарбу. Фото М. О. Макаренка. За вип. 5 праць ПВАК (1908 р.)

публіцист, видавець і художник, педагог, член комісії Г. О. Коваленко (1868—1937)⁴⁶.

У працях ПВАК було надане місце для першої публікації комплексів скарбів — Івахніківського — фіналу третієй чверті I тис. та Полтавського — рубежу X—XI ст.⁴⁷, пов'язаних дослідниками зі старожитностями роменської культури⁴⁸. Відомості про знахідки в Полтаві скарбу дирхемів 1893 р.⁴⁹ та некрополю городища сіверянської Лтави⁵⁰ були наведені І. А. Зарецьким⁵¹, що й допомогло локалізувати на території міста курганий могильник⁵². Цим же невтомним дослідником вміщені в працях ПВАК перші відомості про золотоординський могильник в ур. Мечеть біля с. Кишеньки Кобеляцького повіту⁵³, невдовзі після того дослідженний діяльним членом комісії В. М. Щербаківським⁵⁴. Л. В. Падалкою наведені відомості про іншу пам'ятку золотоординської доби — решти водогону з керамічних труб у Кобеляках⁵⁵.

Комісія започаткувала публікацію результатів археологічного картографування краю у вигляді описів курганів та майданів Лохвицчини в Посуллі⁵⁶, далі — окремих об'єктів Полтавщини взагалі⁵⁷, а згодом — і зводів з детальним аналізом видів пам'яток та описом їх місцевознаходження, публікацією планів та схем розташування⁵⁸. Видання першого зводу городищ, курганів і майданів Полтавщини за даними анкетування Центрального Статистичного Ко-

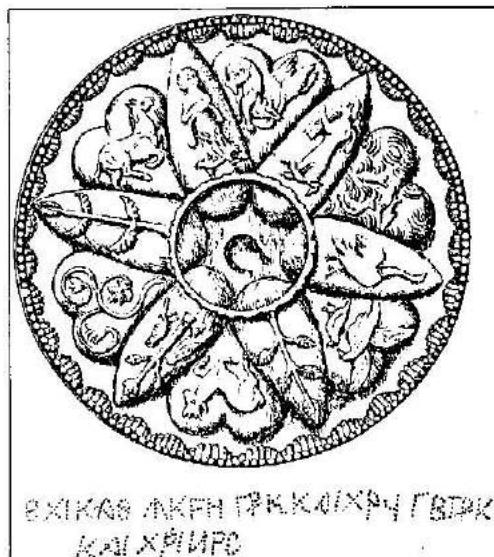

Рис. 5. Малопок зоннішньої сторони санідської фруктовниці з Малоперещенинського «скарбу», до статті І. А. Зарецького. Мал. Г. О. Коваленка. ПВАК (1912 р.).

